

CHANSONS d'AVRIL.

ST. NIEWIADOMSKI.
OP. 46

Sérénade du passant
Le gué
Si vous croyez
T'en souviens tu?
La valse des adieux
L'amour

Serenada przechodnia
W bród
Kto moja miła?
Czy pamiętasz?
Walc rozstania
Miłość

LWÓW
Nakładem księgarni i składu nut
GUBRYNOWICZA I SYNA
przy placu Katedralnym.

WARSZAWA
Gebethner i Wolff

KRAKÓW
Gebethner i Spka

L'amour.

André Theuriet.

Miłość.

André Theuriet.

Andante mesto.

St. Niewiadomski, Op. 46. Nr. 6.

Piano.

con dolore

Voi - ci qu'a-vril est de re - tour, mais le so - leil n'est plus le
 I o - to kwie-cień wró - cił już, lecz słoń - ce in - ne jest na

mê - me, ni le prin - temps, de - puis le jour où j'ai per -
 nie - bie, nie stro - i wio - sny bar - wa róż, od te - go

du cel - le que j'ai - me!
 dnia, gdym stra-cił cie - bie!

f *p*

G. & S. 187.

BIBLIOTEKA
BN
NARODOWA

Mus. III. 93.206/6

nr inw.: Mus. III. 108.136

1980.K 423/22

Je m'en suis al-lé
Sam mu sia-lem isć

par les bois,
z za - lem w świat,

la fo-
szu - miał

rét
las,

ver - te
ziół

é - tait si plei - ne,
wo - nia - to kro - cie,

si
na

cresc.

plei - ne de fleurs
ka - żdym kro

d'au - tre - fois
ku in - ny kwiat

que j'ai sen -
po - gra - żał

poco a poco cresc.

ti gran-dir
w wiel - kiej mnie

ma pei - ne,
te - skno - cie,

que j'ai sen -
po - gra - żał

ti gran - dir ma pei - - ne.
w wiel - kiej mnie tę - skno - - cie.

con passione, poi poco a poco dim.

p
J'ai dit au beaux mu-guetstremblants:
Kon-wa-lje pro-sze, „Kwiatku mów,

affrett.
„N'a-vez vous point vu ma mi-gnon ne?“ J'ai dit au ra-miers rou-cou -
czy nieprzeszła lu - ba tą dro - ga?“ To do go-łąb-ka rze-knę

lants
znów:

Nu - vez vous ren-con-tré
„Czy nie wi-dzia-łeś ty

per - son - ne, per -
ni - ko - go, ni -

p

son - ne?
ko - go?

ben declamato

Mais les ra-miers sont re - stés
Lecz pta - szek nie chciał stu-chać

morendo

sourds
mnie,

et sourdeaus - si
mil - cza - ła też

la fleur nou-vel - le, et de -
kon-wa-lja mi - ła, od-tąd

con tristezza

puis je cher - che je cher - che tou-jours le che - min qu'a pris l'in - fi - dè - le, l'in - fi -
wciąż w tęskno - cie spe-dzam me-dnie, tej szu - ka - jąc, co mnie zdra - dzi - ła, zdra -

dè
dzi - le!...
ia!... L'a
Bo

molto espressivo

Largamente.

mour,
mi - là tosé - mour
jest

— qu'on ai - me tant, est
— jak świa - tem świat,

comme u - ne mon - ta - gne hau - te: on la
sciez - ka ku szczy - tom gra - ni - tów: i - dziesz

mon - te tout en chan - tant
w gó - re we - sół i rad,

on pleure, en de - scen - dant la cô - te
lecz z pła - czem scho dzisz nia, ze szczy - tów,

Tea

On pleure, en de - scen - dant la cô - te.
lecz z pła - czem scho dzisz nia, ze szczy - tów.

p *con espress.*

l'a - mour, l'a - mour!
Och, mi - łość, mi - łość!

rit. *p*

Mus. III. 93.206/6